

מ"ת 151/01/22 - מאור אמיאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 151-01-22 מדינת ישראל נ' אמיאל

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: מאור אמיאל
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 10.2.22 במסגרתה נקבע, בין היתר, כי המבקש יהא נתון במעצר בית ויהא רשאי לצאת אותו לצורך ביצוע עבודות של"צ בימים א'-ה' בין השעות 07:30-17:00.

א. הרקע העובדתי:

1. ביום 2.1.22 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו נהיגה בזמן פסילה (פסילת בית משפט) ונהיגה ברכב ללא ביטוח (ראו פ"ל 153-01-22 **מדינת ישראל נ' עמיאל**).
2. לצדו של כתב האישום, הוגשה הבקשה נשוא ההליך דנן למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. בו ביום, 2.1.22, לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים, נקבע, בין היתר, כי המבקש ישהה במעצר בית מלא בפיקוח.
4. ביום 10.2.22, נוכח הסכמת הצדדים, נקבע כי המבקש יהא רשאי לצאת את מעצר הבית בימים א'-ה' בין השעות 07:30-17:00 לצורך ביצוע עבודות של"צ.
5. ביום 7.3.22, הוגשה הבקשה נשוא החלטה זו - בקשה שהוכתרה על ידי המבקש כ"בקשה דחופה להתרת יציאה".

ב. טענות הצדדים:

6. המבקש טוען כי נולד לו אחיין וכי חגיגת הברית עתידה להיערך ביום שישי, 11.3.22, באשקלון. על כן, עותר המבקש להתרת יציאתו את מעצר הבית בין השעות 11:00-18:00.
7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי לא מדובר בקרבה ראשונה ואין עמידה בתנאים שנקבעו בבש"פ 3645/13 **נעימה נ' מדינת ישראל** (10.6.13) ובסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").
8. כמו כן, המשיבה מדגישה את המסוכנות הנשקפת מהמבקש ומפנה לכך שהוא נתפס נוהג בזמן פסילה, בפעם השנייה, בסמיכות זמנים מטרידה ביותר, כאשר רק כחודש לפני כן ניתן גזר הדין בעניינו בגין עבירה דומה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

עמוד 1

ג. דין והכרעה:

9. סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

10. בענייננו, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שלא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה בדבר מעצרו של המבקש במעצר בית. זאת ועוד, הרי שלא נתגלתה כל עובדה חדשה.

11. אם כן, כל שנותר לבחון הוא האם לידת אחיינו של המבקש מהווה שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטה והתרה למבקש לצאת את מעצר הבית על מנת לאפשר לו להשתתף בחגיגת הברית. לטעמי, התשובה לכך היא שלילית ודי בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה (ודוק, המבקש אף לא טען כי מדובר בשינוי נסיבות כאמור אלא העלה בקשתו בעלמא ללא כל ביסוס).

12. יש לציין ולהדגיש כי אף אם מדובר בבנו של אחיו של המבקש, הרי שהלכה למעשה אין המדובר בקרבה ראשונה. זאת ועוד, הרי שלא ניתן להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות למבקש ומהנימוקים שעמדו בבסיס ההחלטה להורות על מעצרו במעצר בית בפיקוח, כפי שפורטו בהרחבה בהחלטה מיום 2.1.22.

13. **לאור כל האמור לעיל, מורה על דחיית הבקשה.**

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.